

De Boeienlijn – Frank Helwegen

In het boek '135 jaar Zeilvereniging Het Y' ter gelegenheid van het vorige lustrum staan 6 interviews met ereleden, leden van verdienste en winnaars van de Paul Niemanprijs. Inmiddels zijn we een lustrum verder en zijn in dit kader 17 interviews verschenen. Je vindt alle interviews, gekoppeld aan de namen, in de eregalerij (onder Vereniging) op de website; ook het lustrumboek is te vinden bij 'publicaties' op de site.

Gelukkig konden we afgelopen november op de ALV weer twee leden in het zonnetje zetten, dus er volgen ook weer 2 interviews in de boeienlijn: dit nummer is de beurt aan Frank Helwegen, lid van verdienste sinds 2024. Frank is 30 jaar lid, waarvan zeker 20 jaar met veel verdiensten voor de vereniging: barmedewerker, barcommissie, wedstrijdcommissie, wedstrijdcommissaris en bestuurslid, weer barcommissie en tenslotte ook nog één van de vertrouwenscontactpersonen van de vereniging.

Hoe ben je eigenlijk met zeilen begonnen?

"Als kind zeilde ik al in Friesland, daar zat ik op de zeilschool. Mijn ouders hadden een Grundel op de Maas in Ammerzoden. Wij woonden in Uden, Brabant.

We zeilden op de rivier en naar de Biesbosch. In Nijmegen waar ik medicijnen ging studeren ben ik nog een paar jaar bij een studentenzeilvereniging geweest maar daarna waren er 20 bootloze jaren. Tot ik in 1992 een klein midzwaard kajuitbootje (een Lis) van mijn broer overnam. Hij had er geen tijd meer voor. Dat bootje lag op de Vinkeveense Plassen."

De Hanse 32

En hoe ben je bij het Y terecht gekomen?

"Met dat bootje zijn we twee keer naar Friesland gezeild, over de randmeren en bij goed weer IJsselmeer. In 1995 kwamen we op de terugreis in Durgerdam bij het Y terecht. Dat leek me wel wat. Dichter bij huis in de Watergraafsmeer waar ik ook sinds 1985 een huisartsenpraktijk had. Op mijn vraag naar ligplaatsen bromde havenmeester Rijn wat over lid zijn en wachtlijsten. Maar wat was nu het geval? Jan Arts en Ronald Mulder die bij mij in de buurt woonden en in mijn praktijk kwamen hadden mij al een paar keer gevraagd of ik niet met mijn bootje naar hun haven wilde komen. Dus vroeg ik hen toen direct welke haven dat dan wel was. En dat bleek het Y Durgerdam te zijn!

"Daarna waren er 20 bootloze jaren"

Meteen vrijdagmiddag brachten we de Lis op de trailer naar Durgerdam, die kon wel achter de passantensteiger liggen. Ik werd dus lid in 1995: in het najaar van 1995 kochten we een Spirit 32 waarmee ik tot 2015 ook aan de dinsdagavondwedstrijden heb mee gedaan. Eerst een paar jaar een zwerfplek, dat werd later een vaste ligplaats.

Eigenlijk was ik geen wedstrijdzeiler.

Ook op dinsdag stuurde ik meestal niet. Ik zou bij wijze van spreken het liefst uit het veld bij de boei wegsturen.....Meestal was iemand anders stuurman zoals Ruud Brouwer, Frans Visser of Peter Palmboom.

Marcel

Elk weekend op de boot

Mijn partner Marcel en ik zijn wel meteen al met die boot gaan toerzeilen naar Londen, Normandië en zuidkust Engeland. En altijd voorzichtig en goed voorbereid gezeild, dan kom je veilig aan in de haven. Ook zoals veel leden in die tijd waren we elk weekend met de boot naar Hoorn, Edam en verder overal aan het IJsselmeer."

Hoe zag het Y eruit in die tijd?

"Het dinsdagavondzeilen was en is heel leuk om jarenlang te doen. Dat heb ik dan ook zo'n 20 jaar gedaan. Door de week één avond vrijhouden lukte zelfs in een drukke praktijk wel. Het Y was toen al een prettige, gezellige vereniging: de dinsdagavonden, alle andere activiteiten, de nieuwjaarsreceptie, de vergaderingen en borrels, de 'tocht per haven' (inmiddels 6 uren van het Y en Marker havendag - BW) waren en zijn altijd hoogtepunten. Na verloop van tijd kwam ik in de barcommissie terecht. Later in de wedstrijdcommissie. Later in de jaren 90 werd dat het bemannen van het startschip – vlaggen hijsen bij de startlijn – en vervolgens maakte ik de berekeningen op grond van de handicaps (SW en ORC) eigen. Vanaf 2012 was ik vervolgens 3 jaar wedstrijdcommissaris."

Wedstrijden

"Sjoerd Ooms was in die tijd al een paar jaar wedstrijdleider; dat is hij nog steeds van de Y-torenrace. Dat deed hij al vanaf de tijd dat Jan Palmboom er mee ophield. Na Jan werd eerst Peter Palmboom wedstrijdcommissaris, daarna nam ik het over. Na mij werd Sjoerd ook wedstrijdcommissaris. We hadden toen wel problemen bij de Y-toren: de ORC 1 en 2 wilden vanwege hun diepgang niet meer naar Durgerdam komen. Die moesten dan ook telkens vanaf de Noordzee (Scheveningen) naar het IJmeer komen, en dat zagen ze niet meer zitten. Wij hebben nog gelobbyd bij het Watersportverbond,

De Simcha

dat heeft toen even geholpen en er kwamen weer telkens vanaf de Noordzee (Scheveningen) naar het IJmeer komen, en dat zagen ze niet meer zitten. Wij hebben nog gelobbyd bij het Watersportverbond, dat heeft toen even geholpen en er kwamen weer meer deelnemers. Maar later is de ORC1 toch vervallen.

Gelukkig kwamen in mijn tijd als wedstrijdcommissaris de Lemsteraken er wel bij, later ook een paar eenheidsklassen; zo bleef de Y-torenrace in leven. Ook de Pampusregatta organiseerden we, die wordt inmiddels door Muiderzand georganiseerd. Als wedstrijdcommissaris zat je toen met de jeugd- en evenementencommissaris ook in het bestuur. Toen al hielden we kennismakingsavonden voor nieuwe leden en natuurlijk elke maand bestuursvergadering. Gerrit van Empel, Henk Keuch en let Vallenduuk zaten toen in het bestuur.

"Het Y was toen al een prettige, gezellige vereniging"

Twee grote wedstrijden per jaar organiseren plus de dinsdagavonden was wel een hoop werk; de winterwedstrijden waren er toen nog niet. Contacten met de Noordzeeclub, het Watersportverbond en je moest allerlei vergunningen aanvragen, en die werden steeds ingewikkelder. In 2016 ben ik gestopt als wedstrijdcommissaris – ik ging met pensioen en we konden toen langer weg met de boot. Sjoerd werd toen wedstrijdcommissaris en eerst Jooop van Rijn, later Karim Kat, deden de dinsdagavonden. Ik heb nog wel een poos de uitslagen berekend, totdat anderen dat konden overnemen."